

skrift af dommen forkyndes for tiltalte, uden at dette dog behøver at ske ved personlig forkyndelse. I tilfælde, hvor tilsigelsen til domsforhandlingen derimod ikke har været forkyndt for tiltalte personlig, men f.eks. har været forkyndt for en person, der hører til tiltaltes husstand, skal en udskrift af dommen efter forslaget forkyndes for tiltalte personlig.

Forslaget skal sikre, at den tiltalte enten forudgående modtager personlig underretning om, at domsforhandlingen vil finde sted, og at den pågældende risikerer at blive dømt som udebleven, eller efterfølgende modtager underretning om, at domsforhandlingen har fundet sted, og at den pågældende er blevet dømt som udebleven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.5. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 7 (retsplejelovens § 780, stk. 1, nr. 6)

Ved lov nr. 465 af 7. juni 2001 om ændring af straffeloven og retsplejeloven (Hæleri og anden efterfølgende medvirken samt IT-efterforskning) blev der i medfør af § 2, nr. 2, indsat et nyt nr. 4 i retsplejelovens § 780, stk. 1. Samtidig hermed blev de hidtidige nr. 4 og 5 ændret til nr. 5 og 6. Den nugældende nr. 6 indeholder en henvisning til nr. 4. Efter vedtagelsen af lov nr. 465 af 7. juni 2001 bør der retteligt henvises til nr. 5.

Til nr. 8 (retsplejelovens § 791 a, stk. 1, nr. 2)

Ved lov nr. 433 af 31. maj 2000 blev hæftestraffen afskaffet. Samtidig hermed blev de steder i bl.a. retsplejeloven, der omtalte »frihedsstraf«, der begrebsmæssigt omfattede både hæftestraf og fængselsstraf, ændret til »fængselsstraf«. Ved den foreslåede bestemmelse ændres § 791 a, stk. 1, nr. 2, i overensstemmelse hermed.

Til nr. 9 (retsplejelovens § 847, stk. 3, nr. 4)

Efter retsplejelovens § 847, stk. 3, nr. 4, kan en domsforhandling gennemføres og dom afsiges i tiltaltes fravær, hvis retten ikke finder tiltaltes tilstedeværelse nødvendig, når der under sagen alene er spørgsmål om ubetinget fængselsstraf i 30 dage eller derunder, konfiskation, førerretsfrakendelse eller erstatning.

Bestemmelsen foreslås ændret således, at en domsforhandling kan fremmes til dom i tiltaltes fravær, hvis retten ikke finder tiltaltes tilstedeværelse nødvendig, når tiltalte ikke idømmes højere straf end 3 måneders fængsel, eller andre retsfølger end konfiskation, førerretsfrakendelse eller erstatning.

Forslaget indebærer, at muligheden for at idømme fængselsstraf i tilfælde af udeblivelse udvides til 3 måneders fængsel mod hidtil 30 dages fængsel. Formålet hermed er at udvide anvendelsesområdet for § 847, stk. 3, nr. 4, og derved skabe mulighed for en øget anvendelse af udeblivelsesdomme. Fremover vil det derfor være muligt at idømme en udebleven tiltalt indtil 3 måneders ubetinget fængsel, herunder betingede straffe med eller uden vilkår.

Forslaget indebærer endvidere, at det ikke længere vil være afgørende, om der under sagen alene »er spørgsmål om« idømmelse af en straf af en vis længde. Efter forslaget er det derimod et krav, at den tiltalte »ikke idømmes« mere end 3 måneders fængsel. Baggrunden herfor er, at det i visse tilfælde kan være vanskeligt på forhånd at vurdere, hvilken straf den tiltalte, hvis han findes skyldig i den rejste tiltale, skal idømmes. Hertil kommer, at det kan være uhensigtsmæssigt på forhånd at tage stilling til strafkravet, for derved at gøre det muligt at gennemføre domsforhandlingen, selv om den tiltalte ikke er mødt op. Efter forslaget vil det være muligt at fremme en domsforhandling til dom i tiltaltes fravær, selv om det må anses for forbundet med en vis tvivl at vurdere, hvilken straf den tiltalte risikerer, så længe den tiltalte ikke idømmes en højere straf end den fastsatte grænse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Efter § 847, stk. 3, kan en domsforhandling fremmes til dom i tiltaltes fravær, »hvis retten ikke finder tiltaltes tilstedeværelse nødvendig«. Det forudsættes i den forbindelse, at § 847, stk. 3, nr. 4, i fremtiden ikke kun anvendes i forbindelse med mindre, ukomplicerede og mere takstmæssige lovovertrædelser. § 847, stk. 3, nr. 4, bør f.eks. kunne anvendes, selv om det ikke kan udelukkes, at tiltaltes forklaring kunne have betydning for vurderingen af skyldsspørgsmålet eller strafudmålingen. Dette skal ses i sammenhæng med, at tiltalte efter forslaget har ubetinget krav på genoptagelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 13.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.4. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 11 (retsplejelovens § 877, stk. 2, nr. 6)

Det følger af den generelle regel om dokumentation i retsplejelovens § 877, at forklaringer afgivet til politirapport kun kan oplæses i retten som bevis, når retten undtagelsesvis tillader det efter bestemmelsen i § 877, stk. 3.

Efter forslaget udvides § 877, stk. 2, med et nyt nr. 6, der giver forsvareren mulighed for at dokumentere tiltaltes forklaring til politirapport, hvis sagen i med-